



ŠKOLNÍK

6/2011

ZPRAVODAJ ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHRÁSTAVĚ



Čarodějnické nocování

Bližil se páteční podvečer a prváčci celí natěšení se sešli opět ve škole. Nejprve vyrazili do areálu školy ve Školní ulici. Tam je čekala spousta pohybových her. Při dovádění všem pořádně vyhládlo. Hlad tedy zahnali buřtíkem opečeným na ohni. Tomu všemu závistivě přihlížela nic netušící čarodějnice. Nadešla její poslední chvíle. Děti jí na rozloučenou zazpívaly písničku a pak už se o slovo přihlásily plameny ohně.

Sluníčko zašlo. Vrátili jsme se do školy a začali chystat postýlky. Ale spát se ještě nikomu nechtělo. Děti se velmi těšily na to, jak budou svítit jejich lampiony, které si ve škole vyrobily. To byla krása, tolik světýlek pohromadě. Prošly chrastavské ulice zahalené do tmy a přitom bedlivě hlídaly plamínek svíčky.

Ve školní budově je ještě čekala noční hra pamatovačka. V posledním patře se na důkaz statečnosti podepsaly na plakát k velké čarodějnici. Počet podpisů se rovnal počtu dětí. Co dodat? Všichni byli velmi šikovní, odvážní a hodní. Po pohádce škola utichla a bylo slyšet jen spokojené pochrupkávání.

Moc jsme si to s dětmi užily.

Inka Henzlová a Ivana Bláhová

Čarodějnické nocování 4.A

Čarodějnické nocování se konalo dne 29.4. - 30.4.2011. Všichni jsme se sešli na autobusovém nádraží, odkud jsme jeli autobusem do Vítkova.

Když jsme dorazili na místo, šli jsme se ubytovat do školy do tělocvičny. Pak jsme se vydali na farmu. Viděli jsme tam býka, mohli jsme si pohladit a pochovat dvoudenní jehňátko, nakrmit krávu, a kdo chtěl, mohl se projet na koni. Když jsme se projeli, rozloučili jsme se a šli jsme hrát hru na hledání pokladu.

Na zemi jsme nacházeli značky a u nich byly schované indicie. Když jsme našli všechny, tak jsme hledali poklad. Rozdělili jsme si ho a složili tajenku z indicií. Pak jsme došli do školy a vzali si buřty.

Vyrazili jsme na kopec za školu, opekli si je a upálili „čarodku“. Potom jsme se vrátili do školy pro lampiony. Měli jsme lampionový pochod a stezku odvahy. Nebylo to vůbec strašidelné.

Na školní zahradě nás ještě čekala noční hra. Pobíhali jsme s baterkami od úkolu k úkolu a všechna řešení jsme si museli zapamatovat. Když všechny skupiny splnily úkoly, šli jsme se převléct do věcí na spaní a vyčistit zuby.

Potom jsme představili své vymyšlené a nakreslené čarodějnice, ulehli jsme do spacáků a šli spát.

Ráno jsme se vzbudili, sbalili si věci a přešli jsme do jídelny na snídani. Po snídani jsme šli na autobus a jeli jsme do Chrastavy. Na autobusovém nádraží už na nás čekali rodiče.

Moc se mi to líbilo a chtěla bych nocovat znovu.

Ilona Bulířová 4.A



Čarodějnická škola

V prvních třídách se v pátek 29. dubna čarovalo. Malí čarodějové a čarodějky se v krásných převlecích učili létat na koštěti na různé způsoby, vařili lektvar z pravých ingrediencí (např. ze sušených much, kuřích pařátků, žabích nožiček, zaječích bobků, netopýřích oušek, hádat a dalších laskomin). Kouzlili se slovy i početními příklady, skládali puzzle s podobiznou čarodějky a každý si svou čarodějkou i vyrobil. Za znamenitou práci ve škole kouzel si každý vysloužil pěkné vysvědčení a sladkou odměnu.

Kryštofovo Údolí: Školička v přírodě 2.A

Objednáte-li si počasí, jde všechno samo.

2.A s paní učitelkou Ivou Řehořkovou a paní vychovatelkou Ilonkou Kohlíkovou jsme se rozjeli do Kryštofova Údolí. Penzion EVA měl už pro děti připravené pokojíčky a výbornou večeři. Mňam! Naše spokojená bříška vůbec neprotestovala.

Rodiče našich žáků měli úžasné pochopení a celou třídu odvezli vlastními auty.

Touto cestou jim všem moc děkujeme - paní Děkanovské, paní Honzejkové, panu Petrovovi, paní Brejlové a paní Novotné.

Okolní procházky do přírody očarovaly každého z naší výpravy.

V Kryštofově Údolí roste medvědí česnek, který zavoní snad na každém kroku.

Tato zdravá zelená bylinka je výborná do polévek, salátů nebo jen jako příloha.

Návštěva betlémů u pana Chaloupky byla pro děti též neopakovatelným zážitkem.

Kreativita, radost pracovat, odvaha na stezce hororu, tvořit příběhy, skládat puzzle, to vše provázelo naše děti během pobytu.

Projíždka na ponících byla závěrečnou tečkou školičky v přírodě.

Pak už jenom odjezd domů do Chrastavy.

Sponzorské dary rodičů sušenky, bonbonky, čokoládky i jiné sladkosti zpříjemnily všem dětem pobyt. Děkujeme!!!!

Fotogalerii ze školičky v přírodě najdete na www.zschrastava.cz

Iva Řehořková



Báječné páteční odpoledne

Kroužek pohybových her má nadané a šikovné děti. Rády něco podnikají, proto v pátek 6.května vyrazily do plaveckého bazénu v Liberci.

Tobogán je nejlákavější atrakcí, která děti vždy dostane. První jízda naladila i mě.

Soutěže ve dvojicích, plavání, běh a potápění děti přijaly jako samozřejmost.

Závěrem všechny děti předvedly parádní skoky do vody.

A potom honem, honem na autobus do Chrastavy. Svačinku a pitíčko ze svého batohu si vytáhl každý, kdo měl chuť.

Iva + Eva

Po stopách K. H. Máchy

Byl slunný den - desátý máj - a třídy 8.A s 8.C se vydaly do kraje Karla Hynka Máchy.

Letošní literární exkurzi jsme začali v Památníku K.H.Máchy v Doksech, kde jsme se seznámili s životem tohoto nezapomenutelného spisovatele. Odevšad se na nás valily nové a zajímavé informace -

Mácha jako básník, cestovatel, dobrovolný hasič...



Poté jsme se přesunuli do Starých Splavů a po břehu Máchova jezera došli až k Jarmilině skále. Pohodlně usazení na skále s výhledem na Bezděz jsme si vyslechli děj Máje a zaposlouchali se do jeho veršů. Protože sluníčko nám opravdu přálo, někteří z nás využili vln Máchova jezera k osvěžení, jiní dali přednost studenému občerstvení.

Celé naše putování jsme ukončili návštěvou hradu Bezděz, z jehož věže jsme si prohlédli celý Máchův kraj. Cestou zpět k autobusu jsme stihli využít nabyté informace v křižovce, namalovat hrad a sesbírat údaje o době, v níž Mácha žil, romantismu.

Máchovi jsme ještě věnovali několik hodin ve škole, a vytvořili si tak celistvý pohled nejen na jeho osobnost, ale i tvorbu. Snad tento výjimečný básník zůstane v našem povědomí i nadále.

(H.Šnýdlová, K.Kašková)



Potěšení nejen pro maminky

V pondělí 16.5.2011 jsme s dětmi zorganizovali vystoupení k svátku maminek. A jak to vlastně vzniklo?

V hodinách vlastivědy nás velice zaujaly Staré pověsti české. Dvě z nich, O Přemyslovi a Libuši a O dívčí válce, jsme si zahráli jako divadelní představení a akce pro maminky i ostatní příbuzné byla na světě. P. Řehák nám pomohl zhotovit dřevěné meče, děti se oblékly jako za starých časů, vyrobili jsme si opevněné hradiště a vše mohlo začít.

Na vystoupení jsme si ještě zazpívali, někteří zahráli na kytaru, pobavili jsme ostatní humornou scénkou a s růžičkou i přáníčkem od srdíčka jsme ukončili naše představení.

Společnými silami jsme si připravili malé občerstvení, které potěšilo každého návštěvníka. Všichni jsme odcházeli příjemně naladěni, dojatí a s krásnými zážitky.

Řeháková J. a žáci 4.A



Pátáci na škole v přírodě

Konečně jsme se všichni dočkali. Po týdnech příprav a dnech těšení se pátáci v neděli odpoledne rozloučili před školou s rodiči a vyrazili do Lužických hor na chatu Luž. Čekal je čtyřdenní tematický pobyt v přírodě. Tentokrát byl zaměřen na řemesla.

Co všechno jsme prožili? Především pěší výlety na horu Luž, k přehradě Naděje, na hrad Tolštejn a do německého Jonsdorfu do motýlího domu. Celkem jsme našlapali kolem 40 km a naši turisté si skutečně zaslouží pochvalu, protože drželi svižné tempo v náročném kopcovitém terénu. Během výletů absolvovali mnoho tematicky zaměřených aktivit, při kterých sbírali cenné body - Lužánky.

Mnozí budou vzpomínat na nádherné motýly, které si nosili na ruku. Silným zážitkem byla i stezka odvahy a táborák. Na završení celého pobytu jsme naplánovali exkurzi do skláren Egermann v Novém Boru. Děti tu nejen pozorovaly těžkou práci sklářů, ale některé z nich si mohly vyzkoušet, jak se sklo fouká.

Děti po celou dobu pobytu absolvovaly různé soutěže, za které dostávaly diplom a odměnu. Tímto bychom rádi vyjádřili poděkování všem rodičům, kteří nás sponzorsky podpořili jak drobnými předměty a sladkostmi, tak i finančními částkami. Toto poděkování patří i chrastavskému Městskému úřadu za dárky pro naše děti.

JARNÍ ZPÍVÁNÍ JIŘIČEK

Po hodinách nacvičování nových písniček nám nastala jarní sezóna, ve které jsme zatím absolvovali dvě vystoupení. První proběhlo na Velikonočním jarmarku v Liberci - Pavlovicích a druhé jsme měli v centru Bétel v Chrastavě, kde jsme zpívali seniorům.

Pro naše posluchače jsme si připravili program s názvem Písničky z babiččiny krabičky. Tento název nás napadl proto, že jsme vybrali skutečně staré, ale přesto stále líbivé písničky: Ztratila Lucinka bačkorku, Sluníčko a Babičko, nauč mě charleston.

Naše zpívání oživila děvčata z kroužku fléten, která kromě doprovodu našich písniček zahrála také tři skladby z muzikálů. Své premiérové vystoupení předvedly naše začínající flétnistky s několika dětskými melodiemi.

Do konce školního roku nás čeká ještě reprezentace naší školy na liberecké Bambíradě a na Chrastavských slavnostech.

VI. Kollmannová



Školní kolo sportovních her



K a ž d ý r o k v k v ě t n u s e ú č a s t n í m e O k r e s n í h o k o l a a t l e t i c k é h o č t y ř b o j e ž á k ů Z Š p r a k t i c k ý c h . A n i l e t o s n e v y n e c h á m e , z á v o d y s e k o n a j í 1 9 . k v ě t n a 2 0 1 1

na stadionu v Jeronýmově ulici v Liberci. Konkurence závodníků bude veliká, proto jsme si na našem hřišti ve Školní ulici zazávodili předpremiérově. Naším cílem bylo vybrat pro reprezentaci ty nejlepší sportovce a všechny disciplíny si vyzkoušet.

Závodníky jsme rozdělili do dvou skupin podle věku: starší žáci a starší žákyně. Za mladší žáky a mladší žákyně z důvodu zvýšené nemocnosti nikdo nesoutěžil. V kategorii starších žákyň byly nejúspěšnější Simona Doupovcová a Nikola Klímová, v kategorii starších žáků sklidili velké úspěchy Patrik a Bohuslav Pražákoví.

Na závěr sportovního dne si žáci mohli opéct buřtíky a zahrát míčové hry. Všichni, kteří se zúčastnili sportovního dne, si zaslouží pochvalu. Bylo ale dost i těch, kteří raději zůstali doma, v posteli či u počítačů. Zřejmě se pohybu či fyzické práce prostě bojí.

Ahoj Bílý tesáku,

úvodem tohoto dopisu bych tě chtěl pozdravit a zeptat se tě, jak se mají tvoji malí psi uzlíčci štěstí. Co už umí? Jací jsou? A jak se máš ty?

Velmi se mi na tobě líbí tvá trpělivost. Já takovou trpělivost nikdy neměl (ale pracuji na zlepšení). S tou trpělivostí narážím na tvůj boj s veverkou nebo poznáváním světa. Také mě fascinovala tvá učenlivost. Když se zamyslím, zjišťuji, že bys mohl být dobrý samuraj, protože splňuješ Bušidó - tj. cesta válečníka. Velmi vzrušeně jsem při čtení hltal tvé souboje. Nemohl jsem pochopit, že není pes nebo vlk, který by tě mohl porazit. Až na tu dobu, kdy přišel Čeroki. Říkal jsem si, že takhle to nemůže skončit, když se najednou objevil tvůj nynější pán. A prosím tě, jak ti mám říkat? Jsi pes, vlk, vlkodlak? Jestli se neurazíš, tak pes. Teprve potom jsi byl dobrý pes a přítel člověka. Netrpělivě jsem čekal, jak to dopadne s kuřaty v Sierra Vista, ale myslím si, že nic nepředčí tvůj boj s Jimem Hallem.

S pozdravem Michal (M.Jahelka, VII.A)

Bílý tesáku,

srdečně tě zdravím. Nevím, kde mám v dopise pro tebe začít. Každopádně Ti ale musím říct, že Tě moc obdivuji a Tvůj příběh jsem doslova hltala. Avšak doteď mě ničí fakt, že divoké zvíře jako ty skončilo jako domácí mazlíček. Sice chápu, že tě tam dovedly okolnosti ve Tvém životě, ale stejně ses mi zamlouval jako pořádný vlk víc.

Už jako vlče jsi prokazoval velkou zdatnost v lovu. Kéž bys s Kičou nenarazil na Šedého bobra. Nebo kdyby se k Tobě choval lépe.

Jako čtenář jsem se cítila naprosto bezmocná, protože jsem Ti nemohla pomoci proti lidem a nepřátelským psům. I když miluju psy, vždycky jsem si vroucně přála, abys jim protrhl hrdlo a zem zalila jejich hořká krev. Moje přání se v podstatě splnilo, když Tě Šedý bobra prodal Hezounu Smithovi. Denně jsi zabíjel spousty psů. Proč jsi jen nenašel dost sil na zabití buldoka? Vždyť je to soudek na nožičkách! Máš štěstí, že přišel Scott, aby Tě zachránil.

V tomto období jsi poprvé poznal lásku, a ačkoliv to bylo krušné období, věz, že to bylo to nejlepší, co se Ti mohlo stát.

Věřím, že Scott by si lepšího zvířecího přítele nemohl přát. A co teprve jeho otec soudce! Kdybys nezabil Halla, tak by soudce tu noc nepřežil. Hlavní je, že jsi ve svém životě poznal štěstí a lásku. Jsem ráda, že Tvůj příběh skončil dobře!

Ahoj tvoje Verča (V.Leberová, VII.A)

Ahoj Bílý tesáku,

slyšel jsem o tvé cestě životem. Já vím, život není peříčko. Ale ty si zasloužíš obdiv za to, jak ses dokázal vypořádat se svým nelehkým osudem. Muselo to být pro tebe velmi těžké, byl jsi jediné štěně, které přežilo dlouhá období hladu. To už něco naznačovalo o tvé velké touze žít. Když jsi povyrostl, odešel jsi spolu s matkou na cestu divočinou. Prošel jsi i indiánské vesnice, zlatokopecký tábor a rodinné usedlosti.

Zajímalo by mě, jaké období bylo pro tebe nejtěžší a na jaké vzpomínáš nejraději. Myslím si, že velmi těžké to bylo v době, kdy vás chytili indiáni. Celá psí smečka tě nenáviděla a ty jsi musel stále utíkat. Časem jsi byl ale silnější, rychlejší a obratnější. Začal jsi nenávidět všechny ostatní psy.

Když jsi přišel o matku, která musela odejít s jinými indiány, utekl jsi zpátky do divočiny. Zůstal jsi opět sám. Co se ti honilo hlavou? Nechtěl jsi svůj životní boj někdy vzdát? Nakonec ses rozhodl vrátit ke svému pánovi Šedému Bobrovi. Už jsem si myslel, že se vše v dobré obrátí a budeš se mít dobře. Ale tebe potkala další zkouška. Koupil tě Hezoun Smith. Při vzpomínce na něho se ti určitě ježí všechny chlupy na těle. Týral tě, nutil tě zápasit se psy, rysy a vlky.

Když jsi po jednom zápase s buldokem málem přišel o život, velice mě to zasáhlo. Říkal jsem si: „Tak na to už nemá, je konec.“ Bylo mně tě strašně líto. Ale pak jsem si řekl, že ty to určitě zvládneš. A konečně se na tebe usmálo i trošku štěstí, když si tě koupil Weedon Scott. Na co jsi v té době myslel? Báls ses, co bude dál, co přijde? Naštěstí Scott byl hodný člověk a ty jsi v něm po čase našel dobrého přítele. Naučil ses žít v úplně jiném světě. Snad už poslední tvou životní zkouškou bylo zranění, které ti způsobil uprchlý zločinec, který se chtěl pomstít otci Scotta. On nepřežil, ty ano. Opět se ukázalo, jak „tuhý kořínek“ máš. Když jsem se dozvěděl, že máš vlastní rodinu s colii, byl jsem moc rád.

Přeji ti, abys měl zbytek života bezstarostný, šťastný a tvá štěňata ti dělala samou radost. Určitě jsou jako ty, odvážná, silná.

Tvůj obdivovatel Honza (J.Kudláček, VII.A)

Dramatický kroužek na přehlídce

Dramatický kroužek působí na naší škole druhým rokem. Máme za sebou každoroční vystoupení na Vánoční akademii před plným sálem kina i návštěvy v mateřských školách, kde jsme hráli pro nejmenší diváky. Posílení těmito úspěchy jsme si troufli na větší sousto a přihlásili jsme se na soutěžní přehlídku dramatických souborů.

Vloni nám účast překazila velká nemocnost. Letos byla situace příznivější. S nácvikem jsme začali hned v zimě. Deset členů kroužku si rozdělilo role a každý týden jsme secvičovali. 17. 5. jsme se s nastudovanou hrou Sviňáček zúčastnili

2. ročníku Dlouhomosteckých divadelních hrátek. Pořadatel se o nás skvěle postaral a my mezi dalšími šesti soubory předvedli divákům a porotě svou hru.

Mezi vyhlášenými jsme se neumístili, přesto byla účast na soutěži pro nás obrovským zážitkem. Viděli jsme výkony ostatních sborů, obdrželi originální i sladkou odměnu. Ale také jsme stáli tváří v tvář odborné porotě, ve které se vedle významných jmen objevilo i duo populárních hereček: Kristýna Leichtová a Marie Doležalová ze seriálu Comeback. Snad v nás tyto krásné zážitky povzbudí chuť do další práce a pro děti jsou hodnotnou odměnou za jejich snahu a úsilí při nácviku.



Ivana Bláhová
vedoucí dramatického kroužku